

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 10/01/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 1

Những nội dung trong Tịnh Không Pháp Ngũ được các đồng tu Tịnh Tông tổng hợp là lời dạy của Hòa Thượng nhằm nhắc nhở chúng ta những điều thiết yếu trong tu học. Người làm công tác trích lục này rất dày công, gần như phải nghe qua tất cả băng đĩa Hòa Thượng giảng để chúng ta chỉ cần tiếp nhận, học tập.

Để có bộ tổng hợp này, phải dùng thời gian rất dài. Hòa Thượng là người dành thời gian dài nhất lưu lại cho chúng ta khối tài sản trí tuệ để chúng ta học tập. Nếu chúng ta không biết trân trọng thì tự mình đã đánh mất đi cơ hội “*Trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp*”.

Những câu đầu tiên trong bộ Tịnh Không Pháp Ngũ đề cập đến tông cương lĩnh tu học để chúng ta có ấn tượng sâu sắc, từ đó, chúng ta mới thấy việc cần thiết để học tập bộ sách này.

Câu đầu tiên Hòa Thượng nói: “***Phật giáo là giáo dục chí thiện viên mãn đối với chúng sanh chín pháp giới***”. 10 pháp giới thì có cả pháp giới Phật, Phật là Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Sau Phật, từ Đẳng giác Bồ Tát thì vẫn cần giáo dục Phật Đà. Chín pháp giới gồm Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Người, Trời, A Tu La, Súc Sanh, Ngạ quỷ, Địa Ngục.

Thế mà người học Phật, tiếp cận được Phật pháp lại từ bỏ Phật pháp và đi tìm những thứ tà tri tà kiến vì họ cho rằng khỏe mạnh sống lâu mới là việc cần thiết. Họ không biết “*Sanh Lão Bệnh Tử*” là một quy luật khắc nghiệt với đời sống con người. Không ai có thể thay đổi được.

Bài học đầu tiên trong bộ Nhi Đồng Học Phật trích câu nói của người đánh xe ngựa Xa nặc với Thái tử Tất Đạt Đa rằng: “*Cái chết là kết quả sau cùng của một con người mà không một ai có thể thay đổi được.*” Phật cũng không thể thay đổi được. Vậy thì ai giúp mình thay đổi được? Ai đó nói có thể giúp mình thay đổi thì đó là kẻ lừa gạt.

Chúng ta biết Hoa Đà là Thầy thuốc nổi tiếng từ xưa đến nay nhưng Hoa Đà còn không? Hoa Đà đã chết. Cho nên mỗi người có mặt trong cuộc đời này vẫn phải trải qua định luật “*Sanh Lão Bệnh Tử*”. Còn lớn như trái đất này thì có “*Thành Trụ Hoại Không*”.

Nhiều người học Phật không học, không nghe điều này nên không biết. Số lượng người tu theo Phật rất đông nhưng người học tập điều thiện viên mãn này của Phật thì chẳng được mấy người.

Ngay những người tự xưng là học trò của chúng tôi thậm chí có người làm chúng tôi động tâm vì mấy chục năm đều thăm hỏi Thầy dịp lễ tết, sinh nhật nhưng lại chưa từng nghe Thầy giảng buổi nào. Họ không có thời gian để học vì suốt ngày bận lo cơm gạo áo tiền.

Cho nên, giáo dục Phật Đà – giáo dục chí thiện viên mãn, rất tốt đối với chúng sanh chín pháp giới nhưng một khi có cơ hội tiếp cận mà không chịu nghe, chịu học thì cho dù hay đến mức nào đi chăng nữa cũng thành đồ vô dụng, phé thái. Thậm chí cho dù là “*Tàng Kinh Các*” mà nếu không có người lấy đó để tu học và thay đổi thân tâm, chỉ để đó trưng bày thì Hòa Thượng nói, chỉ là một mớ giấy vụn.

Có lần Hòa Thượng giảng Kinh Vô Lượng Thọ, Ngài chia sẻ rằng trong số 10.000 bộ Kinh Vô Lượng Thọ Giảng Giải, mỗi bộ bốn quyển đã in xong, nếu chỉ cần một, hai người lấy đó mà tu tập thì đủ vốn. Chúng ta thì mong cầu quá lớn, còn ước nguyện của Ngài chỉ cần một vài chúng sanh tiếp cận.

Qua đây chúng ta mới thấy việc Phật pháp có thể lưu thông ở thế gian và việc chúng ta có thể tiếp cận được Phật pháp thật không dễ một chút nào. Phật pháp được lưu thông phải là Chánh Pháp, không bị xen lẫn bởi Tà Pháp, xen lẫn những Tà tri, Tà kiến khiến dẫn đạo người ta sai lầm.

Thế mới nói Phật pháp cao quý nên “*Trăm ngàn muôn kiếp khó được gặp*”. Càng lúc chúng ta càng cảm nhận được ý nghĩa của câu nói này. Phật pháp có thể ở trước mặt hay trong tâm tay vậy mà vẫn có người không thể tiếp cận vì họ bị bệnh khổ hay vì nghiệp chướng sâu dày. Ví dụ có người cứ đến giờ học thì mệt mỏi, hôn trầm.

Mấy ngày nay khí hậu rất khắc nghiệt đối với sức khỏe của chúng tôi nhưng chúng tôi vẫn làm việc từ sáng đến chiều và dậy trước giờ đồng hồ báo thức buổi sáng. Hôm qua 9 giờ chúng tôi đi ngủ vì chúng tôi xem trọng việc học lớp buổi sáng của chúng ta là chính yếu, mọi việc là thứ yếu.

Cho nên câu đầu tiên trong Tịnh Không Pháp Ngữ muốn nói lên rằng chúng ta được tiếp cận Phật pháp – giáo dục chí thiện viên mãn có ảnh hưởng đến chúng sanh chín pháp giới là điều vô cùng cao quý, đáng trân trọng. Đừng để lỡ ngay trước mắt trong cuộc đời này của mình.

Bồ Tát mà không tiếp nhận giáo dục chí thiện viên mãn này thì không thể tiến đạo. Chúng sanh bình thường không nương vào giáo dục này thì không thể thoát ra khỏi tập khí phiền não của chính mình. Chúng sanh cho rằng “*Tham Sân Si*”, “*Danh vọng Lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” là chuyện bình thường. Cho nên họ phải chịu khổ đau trùng trùng mà không biết lý do.

Chúng ta cảm nhận được rằng “*Sinh Già Bệnh Chết*” là một định luật không ai có thể thay đổi được. Người thân của chúng ta đang dần dần rời xa chúng ta và rời đây đến

lượt chính mình. Chúng ta cũng từng chứng kiến “*Ái biệt ly khổ, Cầu bất đắc khổ, Oán tắng hội khổ, Ngũ ấm xí thanh khổ*”. Vậy chúng ta có thái độ tiếp nhận như thế nào?

Nếu không tiếp nhận giáo dục của Phật thì vẫn lầm tưởng thế gian sung sướng mà không nhận ra sự thật khổ đau, thậm chí người có tiền chất như núi vẫn khổ đau. Người thế gian ít người có cảm nhận việc cho đi là niềm hạnh phúc. Vui vẻ là cảm thọ của người ngày ngày chỉ nghĩ đến cho đi chứ không nghĩ đến thu vào.

Hòa Thượng nói: “***Tất cả Kinh điển mà Thích Ca Mâu Ni Phật nói ra trong 49 năm đã nói rõ chân tướng vũ trụ nhân sanh. Nhân sanh là chính mình, vũ trụ là hoàn cảnh đời sống của mình.***”

Chúng ta không thể tự biết được chân tướng này. Phải ngày ngày tiếp cận giáo huấn của Phật thì mới có thể tường tận. Ngay những người mang nhãn mác học Phật mà vẫn nói ra lời của tà ma ngoại đạo. Đặc biệt là nếu họ có sức ảnh hưởng thì lời nói sẽ càng làm cho người ta mê mờ, không có lối thoát, vĩnh viễn không thể giải quyết được các vấn đề.

Gần đây trên một tờ báo có tựa đề là “*Đừng cho Phật giáo là mê tín*”. Một “*cái thấy*” quá muộn màng nhưng vẫn tốt vì có người đã hiểu giúp những người khác, từ đó để đừng ai cho rằng những lời giáo huấn của Phật là mê tín. Câu nói này nghe mà ứa nước mắt.

Hòa Thượng lại nói: “***Người sáng suốt nhận biết mọi việc thì gọi là Phật Bồ Tát còn bất giác thì là phàm phu***”. Phật là người tinh tường, sáng suốt mọi sự mọi việc ở thế gian, biết rõ chúng sanh từ đâu đến và chỉ rõ chúng sanh sẽ đi về đâu. Còn người không biết mình từ đâu đến, ù ù cạc cạc, không biết vì sao mình khổ, mình vui thì đó là phàm phu. Thậm chí, phàm phu thấy người khác lạy tượng Phật thì báng bỏ cho rằng Phật chỉ là bằng xi măng, bằng gỗ và lạy như thế là mê tín.

Ngay chúng ta đây cũng không biết phiền não chướng ngại, buồn khổ đến từ đâu? Không biết rõ chân tướng của nó. Phật Bồ Tát thì biết rõ. Vậy từ ở đâu? Đó là từ “*Tham*”. “*Danh vọng Lợi dưỡng, Tự tư tự lợi*”, ngày ngày chìm đắm trong “*Ngũ dục Lục trần*” đều do tham mà ra.

Hòa Thượng nói tiếp: “***Tu hành chính là đem cách thấy, cách nghĩ, cách nói, cách làm sai lầm của chúng ta đối với vũ trụ nhân sanh mà sửa lại.***”

Hòa Thượng định nghĩa cho chúng ta về tu hành. Tụng Kinh, niệm Phật là phương pháp giúp định tâm để mình có thể thay đổi cách nghĩ, cách nhìn, cách nói, cách làm của mình. Nếu ngày ngày vẫn tụng niệm mà không thay đổi gì thì đó không phải là tu học nhà Phật. Muốn thay đổi để có cách thấy, cách nghĩ, cách nhìn, cách nói, cách làm đúng đắn thì phải y theo giáo huấn của Phật, phải dùng hết cả cuộc đời để học tập chứ không phải chỉ học tập một vài buổi.

Với giải thích này thì làm sao gọi Phật pháp là mê tín đờc. Nếu cứ gõ mỗ cầu cúng van xin thì rõ ràng việc đó không mê thì ai mê? Nhưng chúng ta phải hiểu rõ rằng tu học Phật pháp không phải là như vậy.

Ngài tiếp lời: “**Muốn có cách nhìn, cách thấy, cách nghĩ, cách nói, cách làm của Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì phải học cách nhìn, cách thấy, cách nghĩ, cách nói, cách làm của Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Theo chuẩn mực đó mà làm. Cương lĩnh tu hành của Phật giáo chính là Giác Chánh Tịnh.**” “Giác” mà không “Mê”, “Chánh” mà không “Tà”, “Tịnh” mà không “Nhiễm”.

“Giác” là không “Mê” tức hiểu rõ nguyên nhân và kết quả của mọi sự mọi việc. Ví dụ con hư là do không nghe lời Cha Mẹ, học trò không giỏi là do không nghe lời Thầy Cô, người làm việc trong đoàn thể mà không làm tốt vai trò là do bất tuân, vi phạm nguyên tắc, quy định, quy phạm của đoàn thể đó. Khi mắc sai lầm, có người khiển trách mà không nhận ra, lại còn đem lòng thù oán, vậy thì không “Giác” mà là “Mê”. Mơ hồ hồ hồ là “Mê”. Minh bạch tường tận thì không “Mê”. Muốn minh bạch tường tận mọi sự mọi việc xung quanh mình thì y theo giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền

“Chánh” là không “Tà”. Khuất tất là “Tà”. Hôm qua có người nói chuyện có đạo gì đó dụ dỗ gạt tiền khiến nhiều người lâm cảnh hết tiền và bệnh khổ. Rơi vào tình trạng này là vì cái tham. Người xưa gọi là “*Vô công hưởng lộc*” - Không có công mà muốn hưởng lộc.

Ví dụ muốn ăn trái dưa, thì tà ma ngoại đạo sẽ lừa chúng ta mà nói rằng cúng cho nhiều vào và tin theo lời ta thì sẽ có trái dưa hấu mà không cần phải làm gì. Đó là “Tà”. Còn “Chánh” thì phải lao động mới có trái dưa ăn, chăm sóc tốt thì trái ngon, không biết chăm sóc thì trái không ngon thậm chí gốc cũng chẳng còn. Sâu xa của việc bị lừa gạt không phải không có nguyên nhân. Nguyên nhân là ở chính mình.

Chúng ta hãy thử nghĩ xem nếu mình không lấy bất cứ gì của ai mà chỉ cho đi thì mình có bị lừa không? Người ta gọi điện thoại nói là chúng tôi đờc trúng thưởng, chúng tôi nói cảm ơn rồi tắt máy. Chúng tôi xác định cuộc đời này chỉ cho đi thì làm sao bị gạt. Thậm chí việc đáng để nhận, danh chính ngôn thuận đờc nhận, mà chúng tôi còn không nhận, còn nhường, còn chia đều cho người khác.

Người học Phật mở tâm biết cho đi như vậy nhưng vẫn có người ban đầu không hiểu, coi đó là không bình thường. Nhưng rồi sau đó, chính họ cũng phải thốt ra lời tán phục, thấy Thầy trò chúng tôi mấy mùa chỉ cho mà mọi thứ vẫn sum suê, tốt đẹp. Thậm chí, mấy chú đi mua hàng, mà người bán hàng khen là hiền quá còn muốn gả con gái cho. Đó là kết quả học Phật.

“Tịnh” mà không “Nhiễm”. “Nhiễm” là “*Danh vọng Lợi dưỡng, Tự tư tự lợi, Năm dục Sáu trần, Tham Sân Si Mạn*”. Trong tâm mình mà dính những tập khí này là nhiễm

rồi mà nhiệm thì khổ đau không chỉ trong một đời mà còn lây dây phiền phức trong nhiều đời nhiều kiếp. Cho nên cương lĩnh tu hành của nhà Phật là “*Giác Chánh Tịnh*”.

Hòa Thượng nói: “*Y theo Giới Định Tuệ Tam học, dùng Giới Định Tuệ để đạt được mục tiêu Giác Chánh Tịnh*”. Giới là quy phạm quy điều, giới cấm, luật pháp quốc gia phải tuân thủ. Sống trong giới thì rất tự tại. Ví dụ đi xe máy ra đường là đội mũ bảo hiểm và khi lái xe ô tô là thắt dây an toàn.

Theo Hòa Thượng, “*Nền tảng của tu học là Tam Phước. Đối đãi với người là Lục Hòa còn xử thế đối người, mọi sự mọi việc ở thế gian thì y theo Lục Độ, tuân thủ 10 nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát.*”

Phước thứ nhất trong Tam Phước là “*Hiếu dưỡng Phụ Mẫu, Phụng sự Sư trưởng, Từ tâm bất sát, Tu Thập Thiện Nghiệp*”. Lục Hòa chúng ta đã học trong 1200 đề tài của Hòa Thượng Tịnh Không. Lục độ gồm “*Bố thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định, Trí tuệ*”. Hòa Thượng cũng đã chỉ dạy chúng ta cách hành trì 10 nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền.

Hòa Thượng nhắc đến “*Quy tâm Tịnh Độ*” là hướng tâm mình về Tịnh Độ. Hướng về không có nghĩa là cầu chết mà là ta làm mọi việc ở thế gian với tâm không dính chấp và luyến tiếc mà chỉ một lòng hướng tâm về Tịnh Độ. “*Quy tâm Tịnh Độ*” không phải sống mà không biết làm lợi ích cho chúng sanh, vì như vậy thì không có tư lương về Tịnh Độ.

Chúng ta cũng không cầu danh vọng, tiền tài. Những thứ đó có cũng tốt vì để phục vụ cho mọi người còn không có thì không sao. Với tâm thái như vậy, chờ đến lúc vô thường tới, chúng ta rời khỏi thế gian này là chúng ta đến với Tịnh Độ đến với Thế giới Tây Phương Cực Lạc của Phật A Di Đà./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!